

Sygn. akt I C 2767/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Staśkiewicz

Protokolant: M. C.

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2017 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. W. i K. W.**

przeciwko **Towarzystwu (...) w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. solidarnie na rzecz powodów J. W. i K. W. kwotę 239,29 zł (dwieście trzydzieści dziewięć złotych, 29/100) z odsetkami:

- ustawowymi od dnia 24 listopada 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od powodów J. W. i K. W. solidarnie na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych, 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje pobrać od powodów J. W. i K. W. solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 1.126,15 zł (tysiąc sto dwadzieścia sześć złotych, 15/100) tytułem wydatków pokrytych tymczasowo ze Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 2767/15

UZASADNIENIE

Powodowie J. W. i K. W. wnieśli o zasądzenie od pozwanego **Towarzystwa (...) w W.** kwoty **4.631,08 zł** wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 listopada 2015 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powodowie podali, że stanowiący ich własność samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) uległ uszkodzeniom w wyniku kolizji drogowej z dnia 24 kwietnia 2015 r., zaś sprawca kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Pozwany ustalił koszty naprawy uszkodzonego pojazdu i wypłacił powodom łącznie 7.452,72 zł tytułem odszkodowania. W ocenie powodów koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wynosił 12.083,80 zł. Powodowie wezwali pozwanego do zapłaty kwoty 4.631,08 zł tytułem dopłaty do odszkodowania, lecz pozwane towarzystwo ubezpieczeń nie wypłaciło żądanej kwoty.

Pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. w odpowiedzi na pozew wniosło o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Nie kwestionując faktu uszkodzenia samochodu powodów, ani nie negując, że z tytułu umowy OC zawartej ze sprawcą zdarzenia zobowiązany jest do naprawienia powstałej szkody, pozwany podniósł, iż wypłacona kwota odszkodowania w wysokości 7.452,72 zł pozwala na przywrócenie pojazdu powodów do stanu sprzed kolizji i wypłacone powodom odszkodowanie w pełni zrekompensowało szkodę w pojeździe na skutek zdarzenia z dnia 24 kwietnia 2015 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 kwietnia 2015 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) należący do J. W. i K. W.. Sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...) z siedzibą w W..

Bezsporne.

Powodowie zgłosili w (...) S.A. szkodę komunikacyjną z ubezpieczenia OC w dniu 24 kwietnia 2015 r. Ubezpieczyciel sporządził kosztorys wysokości szkody w pojeździe, ustalając koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody na kwotę 5.878,48 zł brutto.

Bezsporne, nadto dowód: kosztorys z dnia 10.06.2015 r. w aktach szkody.

Decyzją z dnia 29 czerwca 2015 r. ubezpieczyciel przyznał J. i K. W. odszkodowanie w wysokości 5.878,48 zł. Kwota przyznanego odszkodowania została powodom wypłacona.

Bezsporne, nadto dowód: decyzja z dnia 29 czerwca 2015 r. w aktach szkody.

W odwołaniu z dnia 31 lipca 2015 r. występujące w imieniu (...) spółka z o.o. w S. wezwało (...) S.A. do dopłaty odszkodowania w kwocie 6.205,32 zł. Do odwołania dołączono kalkulację naprawy nr 291/15 z dnia 26.07.2015 r., z której wynikało, że koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody wynosił 12.083,80 zł. W odpowiedzi ubezpieczyciel przyznał dopłatę odszkodowania w kwocie 787,12 zł. Łącznie kwota wypłacona przez ubezpieczyciela wynosiła 7.452,72 zł.

Bezsporne, nadto dowód: odwołanie z dnia 31 lipca 2015 r., kalkulacja naprawy nr 291/15, decyzja z dnia 16 września 2015 r. – w aktach szkody oraz k. 11, 17-26 akt.

Pismem z dnia 13 listopada 2015 r. pełnomocnik poszkodowanych wezwał (...) S.A. do zapłaty kwoty 4.631,08 zł tytułem dopłaty do odszkodowania. Wezwanie to pozostało bezskuteczne.

Bezsporne, nadto dowód: wezwanie do zapłaty – k. 9.

Koszt przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed szkody z dnia 24 kwietnia 2015 r. w zakresie uszkodzeń określonych przez ubezpieczyciela, wyliczony w systemie kalkulacyjnym A. w oparciu o technologię i czasy wykonania poszczególnych operacji naprawczych z uwzględnieniem uśrednionej stawki za roboczogodzinę stosowanej w zakładach branży motoryzacyjnej regionu (...) i oryginalnych części zamiennych w cenach obowiązujących w oficjalnej sieci dystrybucyjnej marki pojazdu w okresie powstania szkody, wynosi 8.176,29 zł brutto.

Do naprawy mogła być użyta oryginalna część zamienna w klasie jakości (...) dotycząca lewego reflektora, która zapewniłaby przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia i pozwoliłaby na zredukowanie kosztu naprawy do kwoty 7.692,01 zł brutto.

Dowód: opinia pisemna biegłego sądowego I. S. k. 61 – 72, pisemna opinia uzupełniająca k. 110-112.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części.

W niniejszej sprawie powodowie dochodzili uzupełniającego odszkodowania za szkodę majątkową w postaci uszkodzenia pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...), jakiej doznał w wyniku kolizji z dnia 24 kwietnia 2015 r.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie co do zasady, kwestionując dochodzone przez powodów roszczenie co do wysokości. Przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie było zatem w istocie ustalenie wysokości należnego powodom odszkodowania.

Przystępując do oceny poruszanych w niniejszym postępowaniu kwestii należało w pierwszej kolejności zważyć, iż stosownie do treści art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odpowiada co do zasady ogólnej konstrukcji z art. 822 kc i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013, poz. 392 z późn. zm.). W ustawie tej postanowiono, że odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Sąd zważył także, że wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 k.c. Określenie pojęć „szkody” i „odszkodowania” w razie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za szkody wyrządzone ruchem pojazdów mechanicznych, następuje na gruncie kodeksu cywilnego, bowiem zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu ponosi co do zasady odpowiedzialność w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody.

Zgodnie z przepisem art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do naprawienia szkody ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego wynika szkoda, co oznacza, że zakres jego odpowiedzialności wyznaczają granice tzw. adekwatnego (normalnego, typowego) związku przyczynowego między zdarzeniem wyrządzającym szkodę a samą szkodą. W myśl przepisu art. 361 § 2 k.c., statuującego zasadę kompensacyjnego charakteru odszkodowania, w tychże granicach naprawienie szkody obejmuje straty, które poniósł poszkodowany oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Dla spełnienia swej roli wysokość odszkodowania powinna pokrywać wszelkie celowe i uzasadnione ekonomicznie wydatki niezbędne dla przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu. Do wydatków spełniających te kryteria zaliczone zostały koszty nowych części zamiennych, niezbędnych do naprawy pojazdu (por. uchwała w składzie siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112).

Podkreślenia wymaga fakt, iż dla ustalenia wysokości odszkodowania i jego wypłaty irrelevantnym jest fakt, czy poszkodowany w rzeczywistości dokonał naprawy. Utrwalony w orzecznictwie jest pogląd przesądzający o tym, iż szkoda do której naprawienia zobowiązany jest sprawca, istnieje niezależnie od dokonania naprawy (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 2012 r., V CKN 1273/00, LEX 55515).

Ustalając w niniejszej sprawie koszt przywrócenia auta powodów do stanu sprzed kolizji Sąd oparł się na dowodzie z pisemnej opinii biegłego I. S.. Biegły wskazał, że koszt przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed szkody z dnia 24 kwietnia 2015 r. w zakresie uszkodzeń określonych przez ubezpieczyciela, wyliczony w systemie kalkulacyjnym A. w oparciu o technologię i czasy wykonania poszczególnych operacji naprawczych z uwzględnieniem uśrednionej stawki za roboczogodzinę stosowanej w zakładach branży motoryzacyjnej regionu (...) i oryginalnych części zamiennych w cenach obowiązujących w oficjalnej sieci dystrybucyjnej marki pojazdu w okresie powstania szkody, wynosi 8.176,29 zł brutto. Do naprawy mogła być

jednak użyta oryginalna część zamienna w klasie jakości (...) dotycząca lewego reflektora, która zapewniłaby przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia i pozwoliłaby na zredukowanie kosztu naprawy do kwoty 7.692,01 zł brutto. Biegły wskazał, że oryginalne części zamienne w klasie jakości (...), zdefiniowane w Rozporządzeniu (...) (Rozporządzenie Komisji UE Nr (...) z dnia 27 maja 2010 r.), umożliwiają przywrócenie auta do stanu sprzed szkody zarówno pod względem technicznym jak i estetycznym. W niniejszej sprawie oferta oryginalnych części zamiennych w klasie jakości (...) dla przedmiotowego pojazdu dotyczyła jedynie reflektora lewego. Ceny tego elementu u różnych dystrybutorów wynosiły od 500,64 zł do 829,94 zł netto. Przyjęcie przez ubezpieczyciela w swojej kalkulacji reflektora M. M. w cenie 589 zł netto było, zdaniem biegłego, prawidłowe.

Analiza treści opinii biegłego – podstawowej i uzupełniającej – pozwala na uznanie, że są one wyczerpujące, rzetelne i wiarygodne. Biegły w sposób przekonujący uzasadnił swoje stanowisko wskazując przeprowadzone czynności i przesłanki, na których się oparł. Proces dochodzenia biegłego do wniosków stanowiących konkluzję opinii był przedstawiony w sposób logiczny i nie budzący wątpliwości Sądu. W opinii uzupełniającej biegły w sposób wyczerpujący odniósł się do zarzutów strony powodowej i wskazał, na jakiej podstawie wyliczył należne powodom odszkodowanie.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd przyjął, że koszt naprawienia auta powodów do stanu sprzed kolizji z dnia 24 kwietnia 2015 r. wynosił 7.692,01 zł brutto. Pomniejszając tę kwotę o kwotę 7.452,72 zł z tytułu już wypłaconego odszkodowania, powodom należała się kwota 239,29 zł, o czym orzeczono w pkt I wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako niezasadne (pkt II wyroku).

W odniesieniu do żądania zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie Sąd zważył, iż stosownie do treści art. 14 ust 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W niniejszej sprawie zawiadomienie o szkodzie zostało złożone w dniu 24 kwietnia 2015 r., powodowie żądali jednak zapłaty odsetek od dnia następnego po dniu wskazanym w wezwaniu do zapłaty z dnia 13.11.2015 r. (k. 9).

Z uwagi na powyższe, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powodów odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty roszczenia głównego zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia 24 listopada 2015 r. do dnia zapłaty.

Jednocześnie ze względu na zmianę brzmienia przepisu art. 481 § 2 k.c., wprowadzonego z dniem 1 stycznia 2016 roku ustawą z dnia 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1830), do dnia 31 grudnia 2015 roku Sąd zasądził odsetki ustawowe, zgodnie przepisem art. 481 § 2 k.c. w poprzednio obowiązującym kształcie, natomiast od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 roku (art. 56 ustawy o zmianie ustawy o terminach zapłaty).

O kosztach procesu orzeczono w pkt III wyroku na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c., zasądzając je w całości na rzecz pozwanego, który przegrał sprawę w nieznacznym stopniu (5%). Na koszty poniesione przez pozwanego składa się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym, ustalone na podstawie § 6 pkt 3 obowiązującego w dacie wniesienia pozwu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł tj. łącznie 617,00 zł.

Skarb Państwa poniósł tymczasowe koszty sądowe w sprawie w kwocie 1.126,15 zł. Na kwotę tą złożyła się część wynagrodzenia biegłego sądowego nie mająca pokrycia w zaliczce uiszczony przez powodów.

Zgodnie z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2016, poz. 623 ze zm.) w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb

Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113. Zgodnie zaś z art. 113 ust. 1 kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Na podstawie wskazanych przepisów Sąd w pkt IV sentencji wyroku, zgodnie z wynikiem procesu, nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa od powodów kwotę 1.126,15 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych pokrytych tymczasowo ze Skarbu Państwa.